

31. AND SO I SET SAIL/ KLADU VESLO/ КЛАДУ ВЕСЛО

Михайло Рудницький/ Mykhajlo Rudnyts'kyj

Кладу весло, нехай несе вода,
Kladu veslo, nekhaj nese voda,
I sink the oar, so that carries me the water,

За леготом, мов ледво чутний сумнів,
Za lehotom, mov ledvo chutnyj sumn'iv,
With the breeze, as if with barely audible unease,

Ніч ледве дише мліючи бліда,
N'ich ledve dyshe ml'ijuchy bl'ida,
The night hardly breathes faintly pale,

А ти в сльозах, й не знаю я,
A ty v sl'ozakh, j ne znaju ja,
And you in tears, and do not know I,

Чи плачеш ти, чи хвилі б'ють безшумні.
Chy plachesh ty, chy khvyl'i bjut' bezshumn'i.
Whether cry you, or do the waves beat noiselessly.

Заслуханий у тихий хлюпіт лодки
Zaslukhanyj u tykhyj khljupit lodky
Perceived in the quiet ripple of the boat

Я плив би так, не знати доки,
Ja plyv by tak, ne znaty doky,
I sail would thus, not knowing how far,

До уст твоїх... як мовчанка, солодких,
Do ust tvojikh... jak movchanka, solodkykh,
To lips your... as if silently, to your sweet lips,

Без уст твоїх... твоїх солодких,
Bez ust tvojikh... tvojikh solodkykh,
Without lips your... without your sweet lips,

I прегірких, як перший, щирий докір...
I prehirkykh, jak pershyj, shchyryj dokir...
Even to your most bitter lips, as a first lover's sincere reproach...
(I would sail to your lips, whether sweet, or bitter with reproach)